

РЕШЕНИЕ

№ 25317

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1926** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „СОТ- Сигнално охранителна техника „ ЕООД с ЕИК[ЕИК] чрез адв.Д. Д. от САК против АПВ № П-2900292516833-004-001/01.08.2025г ,издаден от орган по приходите при ТД на НАП ГДО , потвърден с Решение № 82 /21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на акта за прихващане и възстановяване и се претендира отмяната му, поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.Твърди се,че жалбоподателя е имал задължение за внасяне на месечни авансови вноски по чл.84 от ЗКПО,определени в размер на 70000лв ,като за 5 месеца / от август 2024 г. -декември 2024г / е внесло същите ,общо в размер на 350000лв ,но поради техническа грешка в декларацията по чл.87а от ЗКПО за този период е деклариран резултат „0“ /нулев размер на дължимата авансова вноски/. Счита ,че мотивите в решението на Директора на дирекция „ОДОП“ са формални и противоречат на редица принципи и норми на дан.законодателство,уредени в ЗКПО и ДОПК. Конкретизира ,че декларациите по чл.87а или чл.88 от ЗКПО не са основание за възникване на задължението за авансова вноски ,а такова възниква по силата на закона /чл.84 и чл.86 от ЗКПО/. Също така счита ,че декларирането на определен финансов резултат не следва да предопределя размера на авансовата вноски т.е в случая водещото следвало да е размера на реално извършеното плащане ,определено от жалбоподателя по формулата на чл.86 от ЗКПО . Настоява ,че посочения нулев размер в декларацията по чл.88 от ЗКПО е техническа грешка и при спазване на принципа на служебното начало , органа по приходите следвало да приеме извършеното плащане на сумата от 350000лв / 5x70000лв/ за реално платени авансови вноски ,независимо от декларирания размер от 0.00лв и

да не начислява лихва по чл.89 от ЗКПО. Поддържа се, че не е спазена и целта на закона ,тъй като с разпоредбата на чл.89 от ЗКПО ,законодателя целял репарирание на вреди от забавено плащане в частта на извършеното извън срока по чл.90 ал.1 от същия закон превишение. В случая такава забава за плащане не била налице ,доколкото сумата от 350000лв – авансови вноски за периода август 2024 г. -декември 2024г била своевременно платена. Иска се отмяна на АПВ № П-2900292516833-004-001/01.08.2025г ,издаден от орган по приходите при ТД на НАП ГДО , потвърден с Решение № 82 /21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП ,като съдът реши делото по същество или да върне преписката на органа по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Д. , който поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът – Директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. К. , оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на настоящето съдебно производство е акт за прихващане или възстановяване, с който е постановен отказ за възстановяване на внесени лихви при превишение на годишен корпоративен данък над определените авансови вноски по чл. 89 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 82 317,67 лв.

Издаването на процесния АПВ е предшествано от подадено искане за прихващане или възстановяване, с което на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК е поискано възстановяване на лихви по чл. 89 от ЗКПО за 2024 г. / стр.53 от делото / .

С Резолюция №П-29002925126833-ОРП-001/Ю.07.2025 г. от О. К. М., на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО, с която е възложено извършването на проверка по прихващане или възстановяване на претендираните лихви в размер на 82 317,67 лв. Определен е срок за приключване на проверката до 01.08.2025 г.

Издадения АПВ №П-29002925126833-004-001/01.08.2025 г. ,с който е отказано възстановяването на лихва по чл.89 от ЗКПО е оспорен пред Директора на Дирекция „ОДОП“ с жалба вх. №Ж-29-13/12.08.2025 г. по регистъра на ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“ /ГДО/ и вх. №Ж-29-13/14.08.2025 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

С решение № 82/21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП ,горестоящия орган е потвърдил АПВ.

Не е спорно между страните , че при подаване на годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2024 г., са декларирани нулеви авансови вноски за корпоративен данък от м. август до м. декември, както и че са внесени по 70 000,00 лв. за всеки месец, с основание за плащане „авансова вноска“. Към преписката са приложени платежните нареждания за внесени в срок авансови вноски за посочени период /стр.12-16 от делото / . В данъчно-осигурителната сметка на дружеството към 31.12.2024 г. са налични 350 000,00 лв. ,поради което жалбоподателя е отправил искане до органа по приходите , въпреки некоректно подадената декларацията по чл. 88, ал. 1 от ЗКПО / посочен нулев размер на авансовите вноски за процесния период/ , да се намали с 350 000.00 лв. сумата, върху която се дължи лихва по чл. 89 от ЗКПО.

Не се оспорва и ,че лихвата по чл.89 от ЗКПО е платена.

При проверката ,приключила с издаване на АПВ е констатирано следното : За 2024 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх.№ Ж2900И0789513/05.05.2025 г., в която са декларирани: приходи в размер на 133 404 698,62 лв., в. т.ч. нетни приходи от продажби 126 173 078,34 лв., разходи в размер на 121 077 810,04 лв., счетоводна печалба 12 326 888,58 лв., всичко увеличения на

счетоводния финансов резултат /СФР/ 13 345 815,92 лв., всичко намаления на СФР 11 214 100,78 лв., данъчна печалба 14 458 603.72 лв., полагащ се корпоративен данък 1 445 860,37 лв., направени авансови вноски 490 000.00 лв., данък за довносяне 955 860,37 лв. Нетните приходи на дружеството за предходната 2023 г. са в размер на 114 650 843,84 лв.

С декларации по чл. 87а от ЗКПО жалбоподателят е определил месечни авансови вноски за 2024 г. в размер по 70 000,00 лв. за всеки от периодите от м. януари до м. юли. За периодите от м. август до м. декември 2024 г. /процесния период / е деклариран нулев размер на месечните авансови вноски. Общо декларирани месечни авансови вноски за 2024 г. са в размер на 490 000,00 лв. Дължимият корпоративен данък за 2024 г. в размер на 955 860,37 лв., ведно с определената дължима лихва по чл. 89 от ЗКПО в размер на 82 317.67 лв. са внесени в приход на бюджета в периода от 25.04.2025 г.до 30.06.2025 г.

На 03.07.2025 г. задълженото лице е подало искане за прихващане или възстановяване, с което на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК иска основата, върху която е определена лихвата по реда на чл. 89 от ЗКПО в размер на 82317.67 лв. да бъде намалена с 350 000,00 лв., представляващи направени авансови вноски по 70 000,00 лв. за всеки от месеците от август до декември 2024 г., въпреки че за същите периоди декларираните авансови вноски са с нулев размер.

Спор по фактите между страните не е налице. Жалбоподателя описва в жалбата си идентична с посочената в решението на органа по чл.152 от ДОПК фактическа обстановка.

Хронологията на подадените декларации по чл. 87а от ЗКПО е следната :

- с вх. №29000243032118/11.04.2024 г. задълженото лице е определило вида и размера на месечните си авансови вноски за 2024 г. в размер на 70 000 лв.
- с вх. №29000243051354/02.07.2024г., на основание чл. 88, ал. 1 от ЗКПО, дружеството променя декларирания размер на месечна авансова вноска от 70 000,00 лв. на 0,00 лв. , която е отхвърлена от информационната система на НАП поради грешно отбелязано основание за подаването: „т. 1 на основание чл. 87а, ал. 1 от ЗКПО -за деклариране на вида и размера на определените авансови вноски от лице, което е задължено да извършва месечни авансови вноски съгласно чл. 84 от ЗКПО през календарната година“, вместо „т. 4 на основание чл. 88, ал. 1 от ЗКПО - за промени на определените авансови вноски от лице, което е задължено да извършва месечни авансови вноски през календарната година“.
- с вх. №29000243051484/03.07.2024 г., декларира успешно дължими авансовите вноски от юли до декември 2024 г. в размер на 0. 00 лв. , на основание чл. 88, ал. 1 от ЗКПО.
- с вх. №29000243051795/04.07.2024 г., с която определя авансова вноска за юли 2024 г. в размер на 70 000,00 лв. и размер на авансовите вноски от август до декември 2024 г. в размер на 0,00 лв.

В периода от 04.04.2024 г. до 21.06.2024 г. „СОТ - СИГНАЛНО ОХРАНИТЕЛНА ТЕХНИКА“ ЕООД е направило 7 превода по 70 000,00 лв. или общо 490 000,00 лв., отразени в данъчно-осигурителната му сметка, като авансови вноски за месеците от януари до юли 2024 г.

В периода от 14.08.2024 г. до 18.12.2024 г. жалбоподателят е направил 5 вноски по 70 000,00 лв. или сума в общ размер на 350 000,00 лв. Като основание за преводите дружеството е посочило „авансова вноска“, но в данъчно-осигурителната му сметка не са отразени като такива поради определения от лицето нулев размер на авансовите вноски за периода от август до декември 2024 г.

При горната фактическа обстановка ,неоспорена от страните ,съдът намира процесния АПВ № П-2900292516833-004-001/01.08.2025г ,издаден от орган по приходите при ТД на НАП ГДО , потвърден с Решение № 82 / 21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП за правилен и законосъобразен.

Задължените лица могат да подават декларация по образец за намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия годишен корпоративен данък- чл. 88 от ЗКПО „Данъчно задължените лица могат да подават в срок до 15 ноември на съответната година декларация по образец за намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия годишен корпоративен данък“. Според чл. 88, ал. 2 от ЗКПО намалението, съответно увеличението на авансовите вноски се ползва след подаването на декларацията. Правилно е приложен чл. 89 от ЗКПО ,който предвижда начисляване на лихва при превишение на годишния корпоративен данък над определените авансови вноски,чийто размер се определя по формулата посочена в ал.2 от същата разпоредба. Определените от „СОТ - СИГНАЛНО ОХРАНИТЕЛНА ТЕХНИКА“ ЕООД месечни авансови вноски за август , септември, октомври, ноември и декември 2024 г. са 0,00 лв., поради което правилно внесените от лицето суми в общ размер на 350 000,00 лв. не са взети под внимание при определяне на лихвата по чл. 89 от ЗКПО и не са отнесени като авансови вноски за периода август - декември 2024 г.

В данъчния процес ,данъчно задължението лице е длъжно да установи фактите , от които черпи благоприятни правни последици, което не е сторено от жалбоподателя в настоящия процес . Позоваването на „техническа грешка“ при посочване на размера на дължимите авансови вноски за периода м.август-декември 2024г е голословно. Административния орган е длъжен да се съобрази с декларираните от данъчно задълженото лице данни, а не да предполага на база предходно деклариране и самоволно да „определя“ дължимите авансови вноски. Законодателя императивно е регламентирал в чл.83 от ЗКПО , кои лица са задължени да правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративния данък на базата на прогнозна данъчна печалба за текущата година. Разпоредбата на чл.84 от ЗКПО ,уточнява кои данъчно задължени лица трябва да внасят месечни авансови вноски ,а това са данъчно задължени лица, чиито нетни приходи от продажби за годината преди предходната година превишават 3 000 000 лв. В случая ,проверката е установила че жалбоподателя има нетни приходи за предходната 2023 г. в размер на 114 650 843,84 лв.,поради което е длъжно да подаде декларация по чл. 87а от ЗКПО. Какви данни ще впише в тази декларация е единствено прерогатив на самото данъчно задължено лице . Тази декларация се подава в срока от 1 март до 15 април на текущата година , за която се отнасят . За да се осигури максимална точност при посочване на прогнозните приходи за текущата година , законодателя е предоставил възможност ,данъчно задължените лица да подават в срок до 15 ноември на съответната година декларация по образец за намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия годишен корпоративен данък . Отново няма как администрацията ,да посочи вместо данъчно задълженото лице различен размер на авансовите вноски от вече декларирания такъв. Недопустимо е жалбоподателя да изисква от адм.орган , при спазване на принципа на служебното начало да съобразява обстоятелства ,които същия е длъжен да декларира т.е последния да посочи на база предходно деклариране,размера на дължимата авансова вноска. Неправилно жалбоподателя тълкува разширително служебните правомощия на органа по приходите. В този смисъл посочването в платежното нареждане като основание за плащането „ авансова вноска за м...“ не позволява да се приеме съответното плащане за авансова вноска , при деклариран размер на същата 0.00лв . Именно за това в потвърждаващото АПВ ,решение № 82/21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП е посочил ,че жалбоподателя има право и достъп до ДОС /данъчно осигурителна сметка/ и право да извършва промени с декларация по чл.88 от ЗКПО. От това си право същия впрочем се е възползувал като е променил първоначално декларирания размер на авансовата вноска за м.юли 2024г от 0.00лв на 70000лв.

Следва да се има предвид, че размерът на авансовите вноски се определя самостоятелно от всяко данъчно задължено лице и зависи от размера на печалбата му за текущата година. В съответствие с чл. 89, ал. 1 от ЗКПО, когато дължимият корпоративен данък надвишава с над 25 на сто сумата от определените месечни авансови-вноски за съответната година или когато 75 на сто от дължимия годишен корпоративен данък надвиши с над 25 на сто сумата от определените тримесечни авансови вноски за съответната година, върху превишението над 25 на сто се дължи лихва. В ал. 2 на чл. 89 от ЗКПО е посочен ред за определяне на сумата, върху която се дължи лихва при констатирано превишение.

Освен това законът обвързва задължението за лихва не с разминаване между дължим корпоративен данък и внесените от страна на данъчно задължено лице авансови вноски, а разминаването между декларираните от него такива и дължимия корпоративен данък. Тава предполага необходимостта от деклариране по реда на чл. 87а, ал. 1 от ЗКПО на авансови вноски за корпоративен данък за текущата година. Именно затова чл. 89, ал. 1 от ЗКПО борави с термина „определените“ месечни авансови вноски. В ал. 4 на същата разпоредба е посочено, че определени авансови вноски по смисъла на този закон са месечните авансови вноски, определени по реда на чл. 86 от ЗКПО за авансовите вноски преди подаване на декларацията за промяна на авансовите вноски по реда на чл. 88 от ЗКПО, както и намалените и увеличени авансови вноски след подаване на декларация за промени по реда на чл. 88 от ЗКПО.

С въведения от законодателя механизъм за деклариране на авансови вноски за корпоративен данък и прилагане на формулата за определяне на размера на авансовите вноски е вменено задължение на лицата сами да определят задължението си за авансови вноски за корпоративен данък, като отчитат резултатите от дейността си чрез прогнозна печалба

С оглед на гореизложеното правилно е прието от органа по приходите, че платената от дружеството лихва за забава по годишната данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2024 г. в размер на 82 317,67 лв. не е недължимо платена. Същата е дължима на основание чл. 89, ал. 1 от ЗКПО и не подлежи на възстановяване. След като жалбоподателят изрично е декларирал авансови вноски за месеците от август до декември в размер на 0,00 лв., то правилно й законосъобразно на основание чл. 89, ал. 1 от ЗКПО е изчислена лихва в размерена 82, 317,67 лв., при общ размер на определените месечни авансови вноски за годината в размер на 490 000,00 лв., която сума представлява определените, декларираните и внесени суми за авансови вноски за периодите от м. януари до м. юли 2024 г. съгласно подадените декларации.

Предвид изложеното оспорения АПВ № П-2900292516833-004-001/01.08.2025г, издаден от орган по приходите при ТД на НАП ГДО, потвърден с Решение № 82 /21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП е правилен и законосъобразен и жалбата на „СОТ- Сигнално охранителна техника „ ЕООД срещу него следва да се отхвърли.

При този изход от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника, претендираното от последния юрисконсултско възнаграждение в размер на 1589.37 евро.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СОТ- Сигнално охранителна техника „ ЕООД с ЕИК[ЕИК] чрез адв.Д. Д. от САК против АПВ № П-2900292516833-004-001/01.08.2025г, издаден от орган по приходите при ТД на НАП ГДО, потвърден с Решение № 82 /21.01.2025 на Директора на дирекция ОДОП като неоснователна

ОСЪЖДА „СОТ- Сигнално охранителна техника „ ЕООД с ЕИК[ЕИК] чрез адв.Д. Д. от САК да заплати на ТД на НАП С. сумата 1589.37 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: